

25.4.1983 — 6.5.1983

TKP'nin SESİ

Yazdırma Servisi

D.D., Yazdırma Servisimizin bu programında, TKP MK'nin Nisan 1983 Plenumunda onaylanan "Barış ve ulusal demokrasi için Eylem Programı"nı yazdırmaya başlıyoruz. ~~Bu yayınlarda yazdıracağımız Eylem Programının 21, 23 ve sıfır bir yayınlarımızda, yazdırmaya devam edeceğiz.~~

Buraya kadar yazdığımız Bölümün bir kez daha yazıyor

D.D., TKP MK'nin Nisan 1983 Plenumunda onaylanan "Barış ve ulusal demokrasi için Eylem Programı"nı yarınki yayınlarımızda ~~www~~ yani saat 21, 23 ve sıfır bir yayınlarımızda, yazdırmaya devam edeceğiz.

BARIŞ VE ULUSAL DEMOKRASİ İÇİN
EYLEM PROGRAMI

GİRİŞ

I. BARIŞI KORUMAK: EN ÖNEMLİ GÖREV

- Türkiye Barış Fıçısı Üstünde
- Amerikan Jandarmalığına Doğru
- Süngü Ekmeği de Keser
- Militarizm Özgürlüğe Karşı

II. POLİTİK VE EKONOMİK BUNALIM SÜRÜYOR

- *Güncel* Politik Durum
- Sosyal-Ekonomik Durum

III. ULUSAL DEMOKRASİ

- Barış, Ulusal Bağımsızlık Ve Halklararası Dostluk İçin !
- Demokratik Hak Ve Özgürlüklerin Yeniden Kazanılması Ve Genişletilmesi İçin !
- Ekonomik Bağımlılığa, İşsizliğe Ve Pahalılığa Karşı Halk Yararına Bir Ulusal Ekonomi Politikası İçin !

G İ R İ Ş

25.4.83

Türkiye ekonomisiyle, politikasıyla her alanda çıkmazda...

Ülkeyi bu çıkmazdan kurtarmak isteyen güçler amaçlarına ulaşabilirler mi ? Halkımızın baş düşmanı olan NATO'ya, ABD emperyalizmine, onunla işbirliği yapan tekелci burjuvaziye, büyük toprak sahiplerine ve tüm bunların vurucu gücü olan militarist çevrelere boyun eğdirmek olanaklı mıdır ? Halk kendi ülkesinin efendisi olabilir mi ? İşsizliğin, sefaletin, toplumsal çürümenin önünü almak, zorbalığı yok etmek, özgür ve mutlu bir yaşam kurmak gerçekleşebilir mi ? Türkiye ^{halkı} hızla bir nükleer savaşın önlenmesine, barışın korunmasına katkıda bulunabilir mi ? TKP, bu sorulara "evet" yanıtını veriyor.

TKP'nin ^{son}programı bundan on yıl önce yazıldı. Bu on yıl boyunca, ülkede yapısal ekonomik bunalım derinleşti. Sosyal, politik istikrarsızlık büyüdü. Egemen sınıflar, eski yöntemlerle yönetemez duruma geldi. CHP-MSP koalisyonu; gerici-faşist karması hükümet, CHP hükümeti, yarı-askersel ve açık askersel rejimler birbirini izledi. Ama halkın hiç bir sorunu çözülmedi ve bunalımdan çıkılamadı.

Bugün de, egemenliği görünüşte rakipsiz elde tutan generaller artık, daha uzun süre süngülerin üzerinde erk sürdüremeyeceklerini anlıyorlar. "Demokrasiye geçiş" adı altında, yeni bir gerici, sivil görünümlü militarist-polis rejimine geçmeye hazırlanıyorlar. On yıllar bu yana ülkede devrimci gelişmeleri önlemek için girişilen bu çabaların geleceği yoktur.

Generaller daha şimdiden, attıkları her adımda, yalnız devrimci sol güçleri değil, artan ölçüde burjuva siyasal güçlerini de karşılarına alıyor, kaçınılmazlıkla askersel rejime karşı muhalefeti genişletiyor ve baskıyı arttırdıkça, bu geniş güçleri birleşmeye zorluyor.

Tüm bunlar, ilerici güçlerin önüne tarihsel olanaklar açıyor. Eğer ilerici güçler birleşir, çok daha geniş politik güçlerle işbirliğini sağlayabilirlerse, Türkiye'nin yazgısını kökten değiştirmek olanaklıdır.

Türkiye'de egemen sınıfların konumlarındaki istikrarsızlık, ne ölçüde artarsa, ABD emperyalizmi ve NATO, ülkemizdeki antiemperyalist, demokratik güçlerin savaşımına karşı o denli amansız saldırıları kışkırtıyor ve egemen işbirlikçi sınıflara o ölçüde, her alanda destek oluyor. Bu artan emperyalist karışma, bölgedeki, antiemperyalist, devrimci süreçler ilerledikçe daha da yoğunlaşıyor. Şimdi Türkiye, özellikle İran ve Yunanistan'daki gelişmelerden sonra, ABD ve NATO için olağanüstü önem kazandı.

Bu durum, Türkiye'de antiemperyalist, demokratik güçlerin önüne çetin engeller çıkarıyor. Açıktır ki, Türkiye'de devrimci sürecin, ulusal çıkarlar yönünde köklü bir dönemeç almasının önündeki baş engel olan ABD emperyalizminin ve NATO'nun geriletilmesi, dünya çapındaki iki sistem arasında/özellikle barış mı savaş mı savaşımıyla sıkı sıkıya bağlı kalıyor. Bu da bugünkü acılı durumdan kurtulmak isteyen herkesin emperyalizme karşı birleşmesini, Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkelerle bağlaşıklık kurmasını gerektiriyor.

Şimdi, tüm halkların önünde, toptan yokoluşla sonuçlanacak bir nükleer savaş tehlikesi duruyor. ABD yönetimi çevrelerinin izlediği çatışma politikasından kaynaklanan bu tehlike, ancak savaşa karşı, yaşam için öne atılacak en geniş barış güçlerinin ortak çabalarıyla önlenebilir.

Barış ve ulusal demokrasi güçlerinin, önündeki olanakları kullanmak, çetin engelleri aşmak ve tehlikeleri önlemek için uluslararası koşullar elverişlidir. ^{günümüz} Çağdaş dünyada ^{sında} emperyalist güçler, sosyalizm barış, ulusal kurtuluş ve güçleri karşısında artık üstünlük elde edemezler.

Ülkemizde, antiemperyalist, demokratik güçlerin, barış yanlılarının nesnel tabanı son derecede geniştir. Neki, barış ve ulusal demokrasi güçleri arasında işbirliği bugün de gerçekleşmemiş, bu güçler milyonlarca emekçiyi savaşıma çekecek olan demokratik bir alternatif yaratamamışlardır.

İşte tüm bu nedenlerle, TKP MK (Nisan Plenumu, en geniş barış, demokrasi güçlerinin işbirliğine temel oluşturmak, yığınları eyleme çekmek için, "Barış ve Ulusal Demokrasi İçin" başlıklı Eylem Programı'nı hazırladı.

26.7.8 Bu Eylem Programıyla TKP, önüne, dünya barışının savunulmasına katkıda bulunmak, Türkiye'yi bir atom savaşında yok olmaktan korumak, ülkemizi ABD emperyalizminin jandarması yapma plânını önlemek ve 12 Eylülcü rejime son vermek, ulusal demokrasiyi kurmak amacını koyuyor. Bu amaçlara, sert sınıf savaşmaları sürecinde ulaşılabilir.

"Barış ve Ulusal Demokrasi" programının, sosyalizme yolu açacak olan devrimin ilk aşamasının programı olmadığı açıktır. Parti, kendi sosyalist amaçlarını ve bu amaçlara ulaşmanın stratejik yolunu, 1977 yılında toplanan Ulusal Konferansında onayladığı Program ile ortaya koymuştur.

TKP, kapitalizmi devrimci yoldan ortadan kaldırmayı ; sosyalizme geçmeyi programının amacı yapmıştır. Bütünsel bir süreç olan bu devrimin ilk aşaması, antiemperyalist, antitekelci halk devrimidir. (İleri demokratik devrimdir.). Devrimin bu aşamasında burjuva devlet aygıtı parçalanacak, halk erki kurulacak, Türkiye'nin tam bağımsızlığı gerçekleşecek, NATO'dan çıkılacak ve bağlantısız bir dış politika izlenecek, tekellerin egemenliğine kökten son verilecek, büyük kapitalist çiftlikçilerin ve toprak ağalarının elindeki topraklara el konacak, herkese iş, toprak ve güvenli bir gelecek için gerekli köklü dönüşümler

gerçekleşecek, ulusal sorun çözülecektir. TKP, ulusların kendi yazgılarını özgürce belirleme haklarını savunur, ve gönüllü birliği en iyi sağlayacak ~~istekleri~~, ulusal özerklik de içinde, istemleri destekler. Tüm bu dönüşümler sosyalizme yolu açacaktır.

TKP tüm bu amaçları, istemleri ve ilkesel konumlarını bugün de en geniş yığınlara benimsetmek için çalışmaktan geri durmayacaktır.

TKP, sarsılmadan sosyalist amacına doğru yürürken, sınıf savaşının her evresinde ortaya çıkan yeni koşulları değerlendiriyor, milyonlarca emekçinin somut istemlerini savunuyor. Komünistler, kendi dışlarındaki tüm barış ve ulusal demokrasi güçlerinin savaş kışkırtıcılarına, gericiliğe, cuntaya ve vurgunculuğa karşı savaşını desteklemekten geri kalmıyor. İşte bu eylem programı, yığınların bugünkü somut istemlerini içeriyor ve işbirliği yapmak istediğimiz politik güçlerin ortak amaçlarını gözönüne alıyor.

Komünistlerin, işbirliği yaptıkları güçler üstünde hegemonya kurmayı, onları kendi istekleri dışında komünist partisinin amaçlarına araç etmeyi düşündükleri yalanı, her zaman yurtsever, demokratik güçleri bölmek amacı taşımıştır. Şurası açıktır ki, bugün birbirinden farklı amaçlara yönelen güçler, Eylem Programında dile getirilen ortak amaçlar için birleşebilirler. Bu ortak amaçlara ulaşıldıktan sonra, hangi adımların atılacağına, dönüşümlerin ne ölçüde derinleşeceğine, yine Türkiye halkı ve işbirliği yapan güçler karar vereceklerdir. Biz içtenlikle şuna inanıyoruz: Bugün bizimle sınırlı amaçlar için yürüyecek olan sosyal, politik güçlerin ezici çoğunluğu, ortak savaş süreci içinde işçi sınıfının konumlarına yaklaşacak, bizimle daha öte devrimci amaçlarda birleşmenin çıkarlarına aykırı olmadığını kavrayacaklardır. Biz bu eylem programımızda yer alan istemlerin hem ulusal ortak çıkarları yansıttığına, hem de işçi sınıfını ve halkımızı daha öte devrimci amaçlara yaklaştıracığına, partimizin yakın amacı olan antiemperyalist, demokratik halk devrimi için elverişli ön koşulları yaratacağına inanıyoruz.

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

Bu görevlerin yerine getirilmesi, kuşkusuz her şeyden önce, işçi sınıfının bilinç ve örgütlülük düzeyinin, savaştanlığının yükselmesinin bu süreç içinde TKP'nin her alanda güçlenmesine bağlı olacaktır.

TKP, bu eylem programını, tüm sol güçlerle, demokrasi ve barış güçleriyle, herkesle, her düzeyde tartışmaya, yapılacak önerileri dikkate almaya hazırdır.

I. BARIŞI KORUMAK EN ÖNEMLİ GÖREV

1970'li yılların sonunda, ABD yönetimi, attığı bir dizi adımla, uluslararası yunusmayı baltalamaya koyuldu. Batı Avrupa'ya yeni Amerikan atom roketlerinin yerleştirilmesi yönünde NATO'nun aldığı kararların uygulanması söz konusudur. Bu plan önlenemezse, dünyada yeni bir silahlanma turu başlayacaktır. Böylece, ABD'nin ~~yeni~~ saldırgan askersel stratejisiyle uluslararası durum karmaşıklaştı ve nükleer savaş tehlikesi, hiçbir zaman olmadığı kadar gerçek bir tehlike boyutuna yükseldi.

Şimdi insanlığın önündeki temel, ivedi, ertelenmez^{e)} görev, barışın savunulmasıdır.

Türkiye halkı için bu görev, özellikle yakıcıdır. Çünkü Türkiye, NATO'ya bağlı bir ülkedir ve tüm NATO ülkeleri içinde, -Norveç sayılmazsa- Sovyetler Birliği ile uzun bir sınıra sahip tek ülkedir.

Komünizm düşüncelerine yakınlık duymayan, dahası, düşmanca önyargılar besleyen kimseler bile, bugünkü tehlikeli duruma kaygısız kalmıyorlar. Hiçkinse, bir atom savaşından sağ-salim çıkılabileceğini umut edemez. Biriken nükleer silahlar, gezegenimizi birkaç kez yok edecek güçtedir. Bir atom savaşında Türkiye'nin daha ilk saatte yokolacağı gerçeğini halktan gizleyenler, içlerinde en küçük yurt ve insan sevgisi taşı-mıyorlar.

91.7.83

Dünyada kimin barışı savunduğunu, kimin insanlığı roketlerle tehdit ettiğini, barışın nasıl elde edileceğini bilmek yaşamsal önemdedir. Sorun, nerede, hangi güçlerin yanında yer alacağımız sorunudur. Türkiye tüm insanlık gibi, keskin bir yol ağzında bulunuyor. Ya ABD emperyalizminin yolunda yokoluşu, ya da dünya barış güçleriyle birlikte yaşamayı seçmek...

Bugün insanlık, iki karşıt çizginin sert çatışmasına tanık oluyor. Bir yanda silahlanmayı dizginleme, barışı pekiştirme, yumuşamayı, halkların egemenliğini, özgürlüğünü savunma çizgisi; öte yanda, yumuşamayı baltalama, silahlanmayı körükleme, tehdit etme, sosyalist ülkeler de içinde, tüm ülkelerin iç işlerine karışma ve ulusal kurtuluş hareketini bastırma çizgisi yer alıyor. Sosyalist ülkeler, bloksuz ülkelerin ezici çoğunluğu ve kapitalist ülkelerdeki milyonları saran barış hareketi bir yanda, NATO elebaşları, özellikle Amerikan emperyalizminin en gerici çevreleri, gerici, uydu rejimler öte yanda saf tutuyor.

Türkiye'nin hiç bir ulusal sorunu, dünya çapındaki iki kampın, iki karşıt sistemin arasında ^{ki} savaşımdan dışında çözülemez. Çetin sorunlarla karşı karşıya olan Türkiye'nin / bir atom savaşının hedefi olmaktan kurtulmak için, yerini seçmesi gerekiyor. Bu, aynı zamanda Türkiye'nin tüm insanlık karşısındaki görevidir.

Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkeler, tüm ülkelere, dünya halklarına, Türkiye Cumhuriyeti'ne ve halkımıza yaptıkları önerilerle insanlığı bir nükleer savaştan kurtarma olanaklarını gösteriyorlar.

- ABD emperyalist çevreleri, "ilk nükleer vuruş" doktrininden, yani atom silahını ilk önce kullanma ve savaştan sözde kazançlı çıkma görüşünü, bu gözü dönmüş serüvenciliğini gizlemek gereğini bile duymuyor. Buna karşılık, Sovyetler Birliği, tüm halklara, "nükleer silaha ilk önce başvurmama" kararını tek yanlı olarak açıkladı. Eğer ABD bu kararı olumlu karşılasaydı, aynı yönde bir karar alsaydı, her iki taraf da bu silaha ilk önce başvurmayacağına göre, nükleer silahsızlan-

manın yolu açılmış olacaktı.

- ABD, Batı Avrupa'ya yeni atom roketlerini yerleştirme hazırlığı yaparken, Sovyetler Birliği yine tek yanlı olarak, görüşmeler öncesinde, ABD'nin Batı Avrupaya yeni roket yerleştirmedeği süre boyunca tüm nükleer roketlerin sayısal ve nitel gücünü dondurduğunu açıkladı. Dahası, nükleer silahlarında ve askersel birliklerinde indirim yaptı. ABD bu öneriyi olumlu karşılasaydı, silahlanma yarışı bir anda durmuş olacak, eşitlik, ^{ve} eşit güvenlik temelinde, karşılıklı silah indirimi, giderek tam silahsızlanma yoluna girilecekti?

- ABD, saldırgan NATO'nun eylem alanını genişletmeye çalışırken, Varşova Antlaşması ülkeleri, NATO ve Varşova blokları arasında saldırmazlık anlaşması yapılmasını, her iki blokun eylem alanlarının karşılıklı genişletmeme kararı almalarını ve giderek askersel blokların karşılıklı kaldırılmasını önerdi. Eğer bu öneriye NATO ve ABD olumlu yanıt verseydi, insanlığın önünde kalıcı bir barışın yolu açılacaktı.

Kuşkusuz bu barış çabaları boşa gitmedi. ^{iyor} Şimdi de tek çıkar yolu yine de önerilerin yerine getirilmesidir. Dünyada milyonlarca insan bu önerileri coşkunlukla karşılıyor, kapitalist ülkelerdeki kimi gerçekçi hükümet çevreleri bile bu önerileri konuşulmaya değer buluyor. Dünya barış güçleri görülmedik ölçüde büyüyor. Neki, Reagan yönetimi ve NATO başları, tüm bu yapıcı barış önerilerini suskunlukla geçiştiriyor ve yumuşamayı baltalama, silahla ^{nma} askersel üstünlük sağlama yolundan yürüyor.

Türkiye bu nükleer çılgınların peşinden ölüme gitmek zorunda mıdır ?

Sovyetler Birliği, topraklarında nükleer silah bulundurmayan ülkelere karşı bu silaha başvurmayaacağını açıkladığına göre, Türkiye bu tarihsel fırsatı neden kullanmıyor ?

Yine Sovyetler Birliği, uzun yıllardan beri Türkiye'ye karşılıklı bir saldırmazlık anlaşması önerdiğine göre, Türkiye neden bu öneriyi yanıtlamıyor ?

yanıtlamıyor ?

Bulgaristan Halk Cumhuriyeti, Balkanların nükleer silahsız bölge yapılması önerisinde bulunduğuna göre, Türkiye neden bu öneriye yanıt vermeyen Balkanlarda tek ülke olma utancını sırtında taşıyor ?

Atatürkçü olduklarını söyleyen generallerin elini, beynini, vicdanını bağlayan nedir ? Kendi halkına diz çöktürmek için kanlı bir diktatörlük kuranlar, emperyalistlerin önünde diz çökmekten kurtulamazlar.

Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansında onaylanan ve tüm insanlığın desteğini kazanan Helsinki Sonuç Belgesi 1975'de AP hükümetince imzalandı. Türk-Sovyet Siyasal Belgesi'ni 1978'de, "Sovyetler Birliği Türkiye'ye tehdit gelmediğini" açıklayan CHP hükümeti imzaladı. Bu iki belge, Türkiye'nin barışın korunmasına katkıda bulunması için sağlam bir temel oluşturuyor. Bugün kapatılan, yöneticileri saf dışı edilen bu iki partinin kadroları, yandaşları, imzaladıkları bu belgelerin gereğini bugünkü koşullarda bile yerine getirmek sorumluluğu ile karşı karşıyadırlar. Barışın korunması, Türkiye'nin atom savaşı alemına dönmemesi, ~~her türlü~~ sınıfsal, ideolojik, politik ayrılıkların üstündedir.

Şimdi sağduyulu herkesin en temel görevi dünya barışını savunmak, Türkiye'yi atom savaşından korumaktır.

Barış savaşını, ulusal bağımsızlık, demokrasi isteyen tüm politik güçlerin birleşmesi için sağlam bir temel oluşturuyor. Yığansal halk hareketinin tüm kolları, sendikalar, kooperatifler, meslek örgütleri, esnaf birlikleri, gençlik, kadın hareketleri, her alandaki kendi sosyal-ekonomik isteklerini, ancak barış için savaşınla bağlayarak amaçlarına ulaşabilirler.

Barış, ancak geniş güçlerin eyleme geçmesiyle savunulabilir.

28.7.83

“Türkiye Barut Fıçısı Üstünde”

Türkiye geliştirmekte olan ülkeler arasında NATO üyesi olan tek ülkedir. NATO'nun, ABD'nin askersel planlarında Türkiye, stratejik bir

yer tutuyor. Bir nükleer savaşta ülkemiz, sosyalist ülkelere ve anti-emperyalist eğilimli bölge devletlerine karşı bir saldırı üssü ve sıçrama tahtası olarak kullanılacaktır. Bu işlev, Türk Amerikancılarının halkı kandırmak için "hür dünyanın bekçiliği" dedikleri şey, gerçekte ABD emperyalizminin "fedailiği" gibi onursuz ve geleceği olmayan bir işlevdir. Çünkü, Pentagon için Türkiye, nükleer savaşta birkaç saatlik zaman kazanmak pahasına gözünden çıkarılan basit bir araçtan başka bir şey değildir.

Türkiye bir barut fıçısı üstünde oturuyor. Topraklarımızda NATO ve Amerikan askersel üsleri, casusluk ve gözetleme tesisleri, nükleer depolar bulunuyor. Tepeden tırnağa nükleer silahlarla donanmış Amerikan 6.filosu, karasularımızda dolaşıyor ve ABD casusluk uçakları AWACS'lar göklerimizde uçuyor.

İran'dan sökülen üsleri Türkiye'ye taşıyan ABD, şimdi Yunanistan'daki üsler sökülecek olursa, bunları da topraklarımıza taşımak plânları yapıyor.

Eğer ABD'nin Batı Avrupa'ya yeni atom roketleri yerleştirme planları boşa çıkarılamaz ve dünya ölçüsünde yeni bir silahlanma turu başlarsa ABD, Türkiye topraklarına da yeni tip nükleer başlıklı roketler yerleştirme planını uygulayacaktır.

Tüm bunlar, Türkiye'yi bir nükleer savaşta ilk hedeflerin arasına sokuyor. Türkiye, kendi iradesi dışında, her an toptan yok oluşla sonuçlanacak bir nükleer savaşa sürüklenebilir.

Amerikan Jandarmalığına Doğru

ABD emperyalizmi, Güney ve Güneydoğu komşularımız da içinde, Washington'dan binlerce kilometre uzaklıktaki, Yakındoğu'yu kendi "çıkar bölgesi" diye tanımlıyor. O, bölgemizde İran ve Afganistan devrimleriyle yitirdiği konumları yeniden elde etmek, bölgenin enerji ve hammadde kaynaklarını tam denetimine almak, bölgedeki ulusal

kurtuluş hareketlerini bastırmak istiyor.

Bu amaçla ABD, ¹⁹10 Yakındoğu ülkesinde askersel operasyonları yönetmek üzere yeni bir "Merkez Komutanlığı", "Çevik ^{kuvvetler} güçler" adını taşıyan özel saldırı birlikleri örgütledi ve bu birlikleri bölgedeki gerici rejimli ülkelerde üslendirme planını uygulamaya koyuldu.

ABD ile Türkiye'deki gerici askersel cuntanın yaptığı anlaşmal ^{ve} sonucunda, Türkiye'deki Amerikan ve NATO üsleri de "Çevik ^{kuvvetler} güçlerin" kullanımı için genişletildi. Yeni üs ve hava alanlarının yapımına başlandı.

ABD'nin amacı, Türkiye'yi Yakındoğu'da kendi emperyalist çıkarları için jandarma yapmaktır. Türk ordusu, antiemperyalist eğilimli İslam ülkelerine karşı, özellikle Basra Körfezi bölgesinde askersel saldırı için kullanılmak isteniyor. Kardeş halklarla halkımızı birbirine kırdıracak bir Basra Körfezi serüveni, dünya ölçüsünde savaş yolu açabilir.

Ülkemizi Amerika'nın jandarması yapmaktan özel çıkar uman çevreler vardır. Bunlar, ABD emperyalizminin gölgesinde, uluslararası tekellerin küçük ortağı olmayı düşleyen, orduyu ABD emperyalizminin emrine verme karşılığında, bölgede emperyalist sömürden pay almayı heveslenen asalak küçük bir işbirlikçi, tekelci kapitalist azınlıktır.

Türkiye'yi bölge halkları için bir güvensizlik kaynağı ve gerginlik etkeni durumuna getiren başlıca nedenlerden birisi de, Kıbrıs sorununun barışçı yollardan çözümüne yanaşmamasıdır. Sözde "Kıbrıs Türkleri'nin güvenliği" için izlendiği söylenen, bu, başka ülkelerin topraklarına el koyma politikası, gerçekte yalnızca NATO'nun, ABD emperyalizminin çıkarıdır. Emperyalistler Ada'da Türk silahlı kuvvetlerinin varlığından yararlanıyor ve Kıbrıs'ın Kuzey kesimi şimdiden adım adım bir Amerikan, NATO üssüne çevriliyor. Bölge halkları, Akdeniz'i bir barış gölü yapma yolunda çabalar harcarken, ülkemizdeki işbirlikçi güçler, Ada'yı Akdeniz'in ortasında bir gerginlik ocağı olarak tutmakta ayak diriyor.

Türkiye'nin, militarist, şovenist, çevreleri, ulusal kurtuluş savaşından sonraki sınırları da alttan alta tartışma konusu yapıyor. Bunlar kimi zaman "Kerkük"^{v.b.} üstüne yayılmacı propagandaya yöneliyor ve özellikle Ege'de Yunanistan'la gerginliği körüklüyor. Türk-Yunan anlaşmazlıkları yakın tarih boyunca, büyük emperyalist devletlerce, her iki ülkedeki egemenliklerini arttırmak amacıyla körüklendi. Bugün ise, NATO ve ABD, Türk-Yunan çatışmasından yararlanarak Ege Denizi üstünde her iki ülkenin ulusal egemenlik haklarını yok eden adımlar atıyor. Yunanistan'da antiemperyalist süreçlerin gelişmesi karşısında ABD, cuntayı Yunanistan'a karşı bir tehdit aracı olarak kullanıyor.

Türk-Yunan gerginliğinden, her iki ülkenin birbirine karşı silahlanmasından, Amerikan silah tekelleri kazançlı çıkıyor. Onlar bu nedenle gerginliği sürekli körüklüyor.

Süngü Ekmegi de Keser !

29.4.83
ABD emperyalizminin dümen suyunda, gerici, işbirlikçi egemen sınıflar, ulusal gelirlerin aslan payını silahlanmaya ayırıyor. Süngü, yalnızca komşu halkları tehdit etmiyor, halkın ekmeğini de bölüyor, ufaltıyor.

Türkiye bütçesinin üçte biri askersel harcamalara gidiyor. Dış borçlarımızın büyük bölümü askersel harcamalar için ödünç alınan paralardan oluşuyor. Türkiye NATO içinde, ^(kişi başına) ulusal gelir bakımından en geride. Buna karşılık beslediği asker bakımından ikinci sırada geliyor.

Halkımız, bu politikanın acısını, çığ gibi büyüyen işsizlik ve enflasyonla ödüyor. Türkiye ekonomisi, NATO harcamalarının yükü altında bunalıma yuvarlanıyor, endüstrileşme, çağdaş teknoloji kullanma, tarımı modernleştirme çabaları köstekleniyor.

ABD'nin sözde "askersel yardım"ının ulusal bağımsızlığımızın savunulmasıyla ilgisi yoktur. Çünkü bu silahların her bir parçası için

Türkiye, ABD'ne^{ye} bağlanıyor ve 1975 yılında başlayan silah ambargosunun öğrettiği gibi, ABD, istediği anda, Türkiye'nin savunma gücünü felce uğratma olanağını elinde tutuyor.

Onlar, Türk ordusunu dışta saldırgan, içte halk düşmanı amaçlar için silahlandırıyor. ABD'nin verdiği silahların namlusu komşu halklara ,sosyalizme ve antiemperyalist eğilimli İslam ülkelerine çevrilidir ve onun dipçiği iş, toprak, özgürlük isteyen işçi sınıfının, halk yığınlarının sırtına iniyor. Türkiye'nin ABD ile imzaladığı ikili kölelik anlaşmalarından birisi, Amerikan silahlarını,gerekirse Amerikan askerini, " iç düşman" denilen antiemperyalist, demokratik halk hareketine karşı kullanmayı öngörüyor.

Silahlanma harcamaları halkın ekmeğini küçültüyor ve ekmekten çalınan paralarla alınan silahlar, ekmek isteyenin göğüsüne çevriliyor.

Militarizm Özgürlüğe Karşı!

Türkiye halkı, uluslararası yumuşama sürecinin, silahsızlanma yönünde atılan adımların olumlu sonuçlarını kendi deneylerinden öğrenmiştir. 12 Mart 1971'de başlayan gerici döneminden Türkiye halkı, elverişli uluslararası koşullardan yararlanarak çıkabildi. 12 Eylül 1980 gerici askersel devirmesi ise, ABD yönetici çevrelerinin "yeni" saldırgan stratejisini uygulamaya koyduğu, Ortadoğu'da İsrail siyonizminin saldırganlığını arttırdığı koşullarda yapıldı. Emperyalizmin çalgınca silahlanma politikasının bedelini halkımız özgürlüklerinden yoksun kalarak ödüyor. Eğer ~~Reagan~~^{sırtını} emperyalist güçlerinin güçlerin, Reagan yönetiminin bölgedeki emperyalist amaçları için, cuntaya verdiği^{kları} destek olmasaydı, generaller halk düşmanı yolda böylesine ileri gidemezlerdi.

ABD, ülkemizde orduyu en önce Pentagon eliyle eğitilen kendisine bağlı generaller aracılığıyla etkiliyor, militarist eğilimleri

güçlendiriyor. Bu amaçla, kimi gelenekleri, önyargıları sömürüyor, ordunun "kurtarıcı" rolü üstüne halkın iradesini hiçe indirgeyen görüşleri orduya yayıyor. ^{Orduya} Ulusal bağımsızlığın değil, "NATO'nun koruyucusu" türünden uydurma misyonlar yüklüyor ve onu komşu halklara karşı kışkırtıyor.

Pentagon, Türk Silahlı Kuvvetleri'ndeki ulusal kurtuluşçu gelenekleri kendisi için büyük bir tehlike sayıyor ve bu gelenekleri yıkmak için her yola başvuruyor.

Silahlanmanın tırmanması, tüm komşu ülkelerle ilişkileri gerginleştirici adımlar, ordunun her alanda aktifleşmesine neden oluyor. Ekonomi gittikçe militarist kanallara oturuyor. ABD silah tekelleri-
nin ^{aracıları} aracılığıyla, ordu üst yönetimi arasında çıkar ortakları oluşuyor. ^{Üretim için iç pazar daraldıkça,} işbirlikçi tekeller giderek orduya mal satmaktan, askersel endüstriye ortak olmaya kadar yeni eğilimler gösteriyor. Böylece, çıkarları silahlanmadan, ordunun sürekli büyümesinden ve onu içte dolaysız kullanmadan yana olan militarist bir klik oluşuyor.

Bu militarist çevreler, ülkemizde gericiliğin, emperyalizmle işbirliğinin başta gelen dayanaklarıdır. Bunlar, dışta emperyalizmin jandarması, ^{liyi} içte halkımıza karşı zorbalık yolundan yürüyor.

Ülkemizin, 12 Eylül'de karşı karşıya geldiği askersel devirme, orduyu halka karşı dolaysız bir baskı aracı olarak kullanmanın son örneği oldu. Yeni anayasayla, ordu, egemen sınıflar adına, devlet yönetimine daha dolaysız katılıyor.

II. TÜRKİYE'DE POLİTİK VE EKONOMİK BUNALIM SÜRÜYOR

12 Eylül öncesi Türkiye ağır bir bunalım dönemi yaşadı. Ülkeyi bu ağır bunalıma sürükleyen etkenler, her alanda NATO'ya, ABD emperyalizmine bağımlılık, yerli ve yabancı tekellerin artan sömürüsü, bağımlı kapitalizmin kapitalist dünya ekonomisinin bunalımıyla daha

da derinleşen çelişkileri ve gerici burjuva hükümetlerinin halk düşmanı politikalarıdır.

Ne ki Türkiye, 12 Eylül öncesinde çözümsüz değildi. Köklü demokratik dönüşümlerle bunalımı aşabilir, uluslararası durumdaki tehlikeli gelişmeler ortamında her alanda güvenli konumlara ulaşabilir ve bölgede barışın savunulmasına katkıda bulunabilirdi. TKP, ülkeyi bunalımdan çıkaracak yolu gösterdi. Öteki ilerici güçler de bu yolda olumlu önerilerde bulundular. Halkın özlemleri bu doğrultuydaydı.

[Olağan yöntemlerle ülkeyi yönetemez duruma gelen emperyalizm ve işbirlikçi tekelci burjuvazi ülkenin önündeki bu demokratik çıkış yolunu, önce faşist terörü tırmandırarak, arkasından 12 Eylül askersel devirmesiyle geçici olarak önledi. Halk, tarihimizdeki en baskıcı, gerici askersel diktatörlük rejimiyle karşı karşıya geldi. Ulusal demokratik güçler, tek bir cephede birleşemedikleri, sıralarında çatışmalara varan ayrılıklarla zayıfladıkları için, bunalımdan demokratik bir çıkış yolunu gerçekleştirme görevini yerine getiremediler.

12 Eylül devirmesi ülkenin hiç bir ulusal ve sosyal sorununa çözüm getirmemekle kalmadı. Erki ele geçiren generaller, toplumsal adaletsizliği derinleştirdi, emperyalizme bağımlılığı perçinledi. Cunta, amansız baskılarla, yığınsal tutuklamalar, işkence ve idamlarla, halkın özgürlüklerini yok ederek, devlet üstündeki işbirlikçi, büyük ve tekelci burjuvazinin egemenliğini güçlendirdi. Böylece Türkiye'yi 12 Eylül devirmesine sürükleyen nedenler daha da derinleşti.

Güncel ^politik ^Durum

12 Eylül devirmesi sonrasında, tüm yasal örgütleri dağıtılmış olmakla birlikte, ilerici güçler savaşımalarını zor koşullarda sürdürüyorlar.

İşbirlikçi tekelci burjuvazi Türkiye'yi savaş tehlikesiyle karşı karşıya getiren, emekçilerin tüm ekonomik, sosyal kazanımlarını yağmalayan, emperyalizm yanlısı ve halk düşmanı politikaya karşı yığınların tepkisinden korkuyor. Bu tepkileri önlemek, barış ve demokrasi güçlerini bastırmak için sürekli baskıya başvuruyor. İşte bu nedenle, cunta, demokratik ~~hak~~ hak ve özgürlükleri yok eden, 12 Eylülcü ^aAnayasayı halka dayattı.

12 Eylülcü anayasa, demokrasiye geçişin değil, açık askersel diktatörlükten, parlamenter görünümlü militarist-polis devletine geçişin anayasasıdır. Bu anayasayla generaller klifi, MIT, siyasal polis, devlet içinde devlet oldu. Ulus adına egemenliği, kullanması gereken parlamentonun yetkileri tüm çözümleyici konularda hiçe indirildi. Her fırsatta ülkenin "olağanüstü hal", "sıkıyönetim" ve "savaş hali" yöntemleriyle yönetilmesi yolu açıldı. Hükümetler, parlamentoya değil, bir tür diktatör olan Cumhurbaşkanına ve cuntaya hesap verir duruma getirildi. Yerel yönetimlerin özerkliği yok edildi. Yargı organlarının bağımsızlığı ve ^{yasal}tarafsızlığı büsbütün ortadan kaldırıldı. DGM gibi olağanüstü mahkemeler dayatıldı. Üniversite özerkliği YÖK yasasıyla kökten ortadan kaldırılırken, TRT tümüyle antidemokratik bir yönetim altına alındı. Örgütlenme, basın, gösteri, düşünce, sendika, toplu sözleşme ve grev hakları, kökten budandı. Faşist 141-142'nci yasa maddeleri anayasaya geçirildi ve antikomünizm kurumlaştırıldı. İnsan haklarının bu kaba çiğnenmesi, konut dokunulmazlığının kaldırılması ve polise verilen adam öldürme yetkisiyle, görülmemiş boyutlara ulaştı. Ulusal baskı daha da perçinlendi ve Kürtçe ^{ya}geli üzerindeki yasak anayasaya kondu. Anayasa/ Kürt ulusunun varlığını yok sayan bir madde getirildi.

Generaller bu anayasayla, politik af çıkartılmasını ve tüm politik karşıtların^{ın} eylemini yasakladı.

Sosyal-ekonomik Durum

12 Eylül de virmesiyle birlikte emperyalizme olan bağımlılık daha da perçinlendi. Yabancı sermayeye yeni ayrıcalıklar tanındı, Serbest bölgeler kurma girişimi^{vb. ile} emperyalizmin, uluslarüstü tekelleri Türkiye'yi talan etmesinin koşulları hazırlandı. Ülke ekonomisinde uluslararası emperyalist finans kuruluşlarının, IMF ve Dünya Bankası'nın egemenliği arttı.

3.5.83 Silahlanma harcamaları ve montajcı endüstrinin gereksinimleri için Türkiye ateş pahasına dış alım yapıyor. Bu^{na} karşılık, ülkemizin tarım ve endüstri ürünleri, emperyalist ülkelerle eşitsiz ilişkiler nedeniyle yok pahasına elden çıkarılıyor. Bu durum Türkiye'yi sürekli dış ödemeler dengesindeki devre açıklarla karşı karşıya getiriyor, ve emperyalizme mali bağımlılığı güçlendiriyor.

AP hükümetinin ve daha sonra cuntanın uyguladığı 24 Ocak kararları, ekonomik bunalıma son veremedi. Bu ~~pk~~ politika Türkiye'de tekelleşme sürecini hızlandırdı, bankalarla bütünleşen bir avuç holdingin küçük ve orta işletmeler karşısında ve hatta bazı büyük burjuva çevrelerin ^{zararına} aleyhine sıvrilmesine yol ~~x~~ açtı. Teke~~l~~ci devlet kapitalizmine özgü belrtilerin yeni biçimler altında daha da güçlenmesi sonucunu verdi. Ne var ki, emekçi halkın ekonomik ve sosyal haklar uğrındaki savaşımının zorbaca bastırılmasına ve "yabancı sermayenin" yoğunlaşacak yatırımlarına ^{güv}nererek Türkiye kapitalizminin yeniden yapılandırma konusunda kurulan düşlerin gerçekleşmediği görüldü. Türkiye kapitalizmi içine düştüğü bunalımdan yeni bir niteliksel sıçramayla çıkamadı, Kısa zamanda "köşeyi dönme" hayali gerçekleşmedi. Dünya kapitalizminin içine yuvarlandığı yeni bunalım, Türkiye kapitalizminin bağımlı yapısı, üretici güçlerin göreyce geriliği, emekçilerin alım gücünün düşürülmesiyle iç pazarın daralması ekonomik bunalımı süregenleştiriyor.

Türkiye'de ekonomik bunalım, yatırımlardaki gerileme ve ulusal gelir artışındaki yer yer düşmeyle, buna karşılık nüfus artışından ve topraktaki bölünmeden, küçük mülk sahiplerinin yıkımından oluşan kronik işsizliğin büyümesiyle, endüstri işletmelerinden yığınsal işçi atılmasıyla, endüstride düşük kapasite kullanımıyla, paranın görülmedik değer yitirilmesiyle ve hızlı fiyat artışlarıyla, dış ödemeler dengesindeki dev açıklar ve büyük dış borçlarla niteleniyor.

Emperyalist ülkeler, içine düştükleri bunalımı Türkiye gibi ülkelere taşıyor. Batı Avrupa'da yaygınlaşan işsizlikten ilk etkilenen kesim Türkiye'li göçmen işçiler olması, tırmandırılan "yabancı düşmanlığı" ve Batı Avrupa'daki kimi gerici hükümetlerin "kesin dönüş" konusunda yoğunlaşan baskıları, Türkiye'yi gelecekte daha keskin döviz bunalımına sürükleyecektir.

24 Ocak politikası, bu ekonomik bunalımın tüm yükünü emekçilerin sırtına yüklenmesinden başka bir sonuç getirmedi. Emegin sömürüsü yoğunlaştı, işçi ücretleri mutlak olarak düştü. Dayanılmaz boğutlara ulaşan hayat pahalılığı emekçileri açlıkla tehdit ediyor. Orta katmanların yoksullaşması artıyor, küçük mülkiyet yıkılıyor. Büyük kentlerin çevresinde yarı işsiz milyonlarca yoksul insan birikiyor. Küçük ve orta kapitalistler sarsılıyor, iflaslar büyüyor. Bankerlerin yok olmasının ardından bu kez tüm bankacılık sistemi çok daha yıkıcı etkileri olacak bir iflasın eşiğinde sallanıyor. Ülkemizin tarım ürünlerinin emperyalist ülkelere yok pahasına satılması için taban fiyatları olağanüstü düşük tutuluyor. Devletin üreticilere olan borçları, paranın görülmedik değer yitirmesine karşın, aylarca ödenmiyor. Bu durum bir avuç vurguncu tüccarın yok pahasına bu ürünleri kapatmasına yol açıyor. Tarım girdilerinin hızla artan maliyeti, öte yanda yetersiz ve yüksek faizli krediler, üreticileri tefeci sermayenin baskısı altında yok olmaya itiyor. Köyde sınıf ayrışması hızlanıyor, küçük köylü işletmeleri iflasa sürükleniyor. Hayat pahalılığı ve onunla atbaşı giden görülmedik işsizlik, yalnız ekonomik olarak değil,

toplumsal olarak da bütün yıkıcı sonuçlarıyla birlikte kendini gösteriyor, toplumsal çürümeyi hızlandırıyor. Fuhuş, alkol ve esrar alışkanlığı, intiharlar, soygün ve cinayetler yaygınlaşıyor. Toplumun moral değerleri yıkılıyor.

III.

ULUSAL DEMOKRASİ İÇİN

TKP'nin tüm halk yığınlarıyla ve ulusal demokratik güçlerle ortak olarak ulaşmak istediği güncel amaç, Türkiye'yi bir nükleer savaştan korumak, ülkemizi ABD emperyalizminin jandarması yapma planlarını bozmak, gerici askersel rejime, hangi kılığa girerse girsin, son vermek ve ulusal demokrasiyi gerçekleştirmektir.

4.5.83 Barış ve ulusal demokrasi istemi, emperyalizme, başta ABD emperyalizmine ve cuntaya karşı güçlerin, 12 Eylül rejimini destekleyen büyük kapitalistlerin ve toprak ağalarının dışında, bu rejimde zarar gören tüm sınırlar ve katmanların gereksinimidir.

Ulusal demokrasi tüm ulusal demokratik güçlerin işbirliği, yığinsal halk hareketinin yeniden örgütlenmesi ve atılma geçmesi olmadan gerçekleşemez. Bu süreçte silahlı kuvvetlerin yurtsever kesilerinin halkla işbirliği büyük bir önem taşıyor.

TKP hiç bir ön koşul ileriye sürmeden emperyalist saldırgan politikaya ve cuntaya, şu ya da bu ölçüde, karşı çıkan, burjuva politik güçleri de içinde, tüm demokratik muhalefet güçleriyle işbirliğine hazırdır. TKP ~~iz~~ tüm bu güçlerin işbirliği ile solun birliğini birbirinin karşısına koymuyor. İlkesel önem taşıyan sorun, önce hangisinin gerçekleşeceği değil, işbirliği yapan güçlerin her zaman daha geniş güçleri cepheye çekme yeteneği ve kararlılığı göstermesi.

Ulusal demokratik güçlerin birliği, ^{ancak} yığinsal halk hareketinin tüm kolları içindeki aralıksız çalışmalarla, birlik çabalarıyla ~~ancak~~ sınıfsal bir taban kazanabilir. Bugün cuntanın bir bölümüyle yasakladığı, bir bölümüyle işlevsiz duruma getirdiği yığın örgütleri.

nin hareketini her türlü yolla yeniden canlandırmak için tüm ulusal demokratik parti ve grupların işbirliği zorunludur.

Ulusal demokrasi bugünkü rejime son vermekten ve ona son veren lerini hükümetini karmaktan geçiyor. TKP için böyle bir hükümete katılmak, demokratik işbirliği yapmanın ön koşulu değildir. TKP hükümete ister katılsın, isterse katılmasın, işbirliği yapan güçle rin ortak amaç ya da programını uyguladığı ölçüde onu destekleyecek tir.

TKP daha bugünden ve ulusal demokrasi güçleri erki aldığı dönemde, aşağıdaki m amaçlara ulaşmak için çalışacaktır.

Barış, Ulusal Bağımsızlık ve Halklararası Dostluk için

Türk dış politikasında köklü bir yön değişimi yapılmalıdır. NATO'nun, özellikle ABD'nin dayatmalarına boyun eğmeden, ulusal ve onurlu bir dış politika izlemek için bugünkü uluslararası koşullar elverişlidir. Türkiye bölgedeki yerine, ekonomik potansiyeline dayanarak, uluslararası sorunlarda yapıcı, barış ~~ın~~ yanlısı bir rol oynayabilir ve devletler ailesi içinde hak ettiği onurlu, saygın yerini alabilir.

Türkiye'nin tezelden, ~~an~~ ABD emperyalizminin baskıları altında sürüklendiği serüvenci gidişten kurtarılması için;

NATO'nun nükleer silahlanma programına verilen onayın geri alınması, Varşova ve NATO arasında bir saldırmazlık anlaşmasının imzalanması, NATO'nun etkinlik alanını genişletme çabalarına karşı çıkılması; Sovyetler Birliği'nin ilk nükleer vuruşu yapmama ve topraklarında nükleer silah olmayan ülkelere karşı bu silahı kullan mama yükümlülüğünü açıklamasına dayanılarak, topraklarımızdaki tüm nükleer depoların kaldırılması, Balkanların nükleer silahlardan ^{512 51/pe} arındırılması yönündeki Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nin önerisine olumlu yanıt verilmesi, zorunludur.

Türkiye topraklarına Amerikan atom roketlerinin yerleştirilmesi

planlarına karşı kesin kararlı bir politika izlenmelidir.

ABD ^{Kuvvetleri'nin} Çevik Güçlerinin topraklarımıza yerleştirilmesine karşı çıkılması ya da genişletilmiş üsler planlarına ve uygulamalarına son verilmesi, AWACS casusluk uçaklarının topraklarımızda barındırılması, ulusal güvenlik ve egemenliğimizin zorunlu koşuludur.

Orta Doğu'da tüm antiemperyalist güçlerle, başta Filistin halkıyla dayanışma, FKÖ'NÜ Filistin halkının tek yasal temsilcisi olarak tanıma, Filistin halkının kendi devletini kurma hakkını savunma, Ortadoğu politikasının ~~en~~ en önemli çizgisidir. Bölgede giz ya da açık yeni askersel blok kurma politikasına karşı çıkılmalıdır.

Türk-Yunan anlaşmazlıklarının NATO karışması dışında iki ülkeni hak eşitliği, uluslararası hukukun ve pratiğin temelinde, barışçıl görüşmeler yoluyla giderilmesi ve Ege denizini ve hava sahasını NATO'nun, ABD'nin ~~ve~~ egemenliğine veren Rogers planının tanınmaması, ulusal çıkarlarımıza uygun tek politikadır.

Türkiye 1974 yılında ^{Kıbrıs'dan} adadan askerlerin geri çekileceği yolundaki sözlerini yerine getirmelidir. Kıbrıs tüm öteki yabancı askerlerden arındırılmalıdır. Kıbrıs ^{uluslararası} sorunun uluslararası bir konferansta ele alınması, adanın bağımsızlığı, toprak bütünlüğü ve egemenliği ilkelerinin tanınması, Kıbrıs sorununun iç yönlerinin adadaki Türk ve Rum halklarının kardeşçe ~~yana~~ yaşaması yönünde çözümü için toplumlar arası görüşmelerin desteklenmesi, hem Türkiye'nin, hem de Adadaki Türk toplumunun çıkarıdır.

Toplumsal sistemleri karşıt devletlerin barış içinde yanyana yaşaması ilkelerinin gözetilmesi, antisovyetik psikolojik savaşa son verilmesi, tüm komşularımıza karşı halklararası dostluk ve işbirliği zarar veren her tür kışkırtmalardan kaçınılması zorunludur.

- Tüm ^{komşu} ülkelerle saldırmazlık anlaşmaları bağlanması, ^{bidir.}
- Cuntanın onayladığı "Savunma işbirliği Anlaşması" ve ulusal egemenliğimizle bağdaşmayan, ABD'yle imzalanmış ikili kölelik anlaşmalarının yırtılması, ^{bidir.} Topraklarımızdaki Amerikan ve NATO üslerinin sökülmesi.

Amerikan silah ambargosundan gerekli sonuçlar çıkarılması ve ulusal savunmamızın, ekonomik gelişmenin gereksinimleriyle gelişmede çok yönlü ilişkilerle, kendi gücümüz temel alınarak sağlanmalı, ulusal güvenlik politikası ~~ve~~ Amerikan askersel doktrinlerine göre değil, ulusal çıkarlara göre düzenlenmelidir.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Demokratik Hak ve Özgürlüklerin Yeniden Kazanılması ve

Genişletilmesi

Cunta zindanlarındaki tüm anti-faşistler için genel politik af çıkarılmalıdır. Koğuşurmalar sona ermeli, idam cezalarının uygulanması durdurulmalıdır. Politik göçmenlerin yurttaşlık hakları ^{zincirli} ~~tanınmalı~~ ve özgürce yurda dönmeleri ^{hakki} ~~tanınmalıdır~~.

Terörizm, gerici güçlerin emekçi yığınlarına karşı saldırı aracı ya da gerekçesi olmuştur. Bununla birlikte TKP, terörist eylemleri kışkırtan gerçek suçlulara, CIA, MIT ajanlarına, faşist MHP'nin ele başlarına dokunulmazken, genç yaştaki kimselerin terörizmle suçlanarak idam edilmesini, zindanlarda götürülmesini Türkiye halkının onaylayacağına inanmıyor. Gerçekte, cuntanın mahkemelerindeki yargılamalar, burjuva hukuk kurallarıyla bile bağdaşmamakta, yargılamalar ^{nanlar} işkenceyle alınan ifadelerle dayanılarak ölü ya da ağır hapis cezalarına çarptırılmaktadır.

12 Eylülcü anayasa yürürlükten kaldırılmalıdır. Bu anayasa yürürlükten kaldırılmalı, 1961 anayasasının demokratik ilkeleri temelinde, ulusal demokratik nitelikli bir anayasa hazırlanmalıdır. Bu hazırlığa tüm yurttaşların aktif, demokratik katılım sağlanmalı; anayasa özgürlük koşullarında yapılacak bir referandumla yürürlüğe girmelidir.

Bu anayasa ^{yla} ile:

- Tüm erin, ege menliği ulus adına kullanan parlamento-ya geçmesi ve hükümetin yalnızca parlamento-ya hesap vermesi, ancak onun kararıyla görevden alınması, halk oylarının parlamento-ya eşit bir biçimde yansımaya olanak verme ilkesi temelinde, orantılı seçim sisteminin benimsenmesi, 18 yaşındakilere seçme ve 21 yaşındakilere seçilme hakkının tanınması,

- Yerel yönetimlerin seçimle oluşturulması, yetkilerinin artırılması ve mali olanaklarının genişletilmesi,

- Faşist parti dışında, tüm politik partilerin üstündeki

yasağın kalkması, portilerin, sendikaların, derneklerin üstündeki devlet denetimi adı altındaki her türlü antidemokratik karışmaların sona ermesi,

- Örgütlenme, basın, gösteri, düşünce özgürlüğünün sağlanması, Din ve vicdani inançlarından dolayı kimseye baskı yapılmaması,
- Yargı bağımsızlığının, TRT ve Üniversite özerkliğinin güvence altına alınması,
- Başta 141-142'inci maddeler olmak üzere, cuntanın yeni çıkarttığı DGM, olağanüstü hal ve benzeri eski ve yeni antidemokratik tüm yasaların yürürlükten kalkması,
- Kürt halkı üzerinde ulusal baskıların sona erdirilmesi, güvence altına alınmalıdır.

Devletin demokratikleştirilmesi :

- Devlet aygıtı, özellikle ordu, faşistlerden, cunta kalıntılarından, emperyalizmin ajanlarından arındırılmalıdır. Bunlardan halka karşı işlediklerin suçların hesabı sorulmalıdır.
- Milli Güvenlik Kurulu ve MİT gibi organlarx devlet içinde devlet olmaktan çıkarılması, MİT'in, CIA ve öteki emperyalist gizli servislerle ilişkilerine son verilmesi, tüm güvenlik organları demokratik temeller üzerinde yeniden örgütlenmelidir.
- Ulusal demokrasi kendisini, her türlü emperyalist ve karşı-devrimci saldırılara karşı savunmak için tüm önlemleri almalıdır.
- Ordu ulusal bağımsızlığı ve kazanımları korumaya hizmet etmelidir.
- 12 Eylül sonrasında politik nedenlerle görevlerinden atılan devlet memurları ve üniversite öğretim üyeleri yeniden işlerine dönmelidir.

Ekonomik bağımlılığa, işsizliğe ve pahalılığa karşı Halk Yararına
bir ulusal ekonomi için

Türkiye halkının bugün en temel sorunlarından birisi çığ gibi büyüyen işsizliği ortadan kaldırmak, enflasyonla savaşmak ve dayanılmaz hayat pahalılığının önüne geçmektir.

Bu sorunlar, ancak, :

- Ekonomik bağımsızlığa son verilmesiyle,
- Demokratik bir toprak reformunun gerçekleştirilmesiyle,
- NATO'nun dayattığı askersel harcamaların azaltılmasıyla,
- Devlet sektörünün güçlendirilmesi ve yerli ve yabancı tekelleri eylemlerinin sınırlandırılmasıyla,
- Endüstrileşmeyle

çözüm yoluna girebilir, ulusal ekonominin temelleri ancak bu yolla güçlenebilir.

- Devletin izlediği ekonomik politika kökten değiştirilmeli, emperyalist ülkelerin dayattığı, ekonomik bağımlılığı artıran, bunalımı emçilerin sırtına yükleyen 24 Ocak kararlarına ve bunun değişik türden uygulamalarına son verilmelidir.

Emperyalist ülkelerle eşitsiz ekonomik ilişkiler yerine, bütün ülkelerle karşılıklı yarar ve eşitlik temelinde ekonomik ilişkilerin kurulması olanaklı ve zorunludur. Ekonominin dış finansman gereksinimleri için de aynı yol izlenmeli, IMF ve Dünya Bankası gibi yeni sömürgeci kuruluşlara olan bağımlılık sona ermelidir. *Ulusal ekonomi yeni bir ekonomik düzen için dünya çapında var olan sorunlarla mücadele etmelidir.*

Yabancı sermayeye tanınan ve ekonomik bağımsızlığımızla uyuşmayan tüm ayrıcalıkların kaldırılması, iç pazarın yabancı sermayeye karşı korunmasının bir güvencesidir. Dış alım ve dış satımda devletin rolü sürekli artırılmalıdır.

- Demokratik bir toprak reformu yapılmalı, topraksız ve yoksul köylüye yeterli toprak dağıtılmalı, tarım modernleştirilmeli, köylü işletmelerine, ucuz fiyat ve düşük faizli krediyle gübre, ilaç, tohum

lu k ve araç gereç sağlanmalıdır. Üretimden, girdi sağlanmasına ve satışa kadar her alanda gönüllük temelinde kooperatifleşme hareketi desteklenmelidir. Taban ve destekleme fiyatları köylünün emekini değerlendiren düzeyde saptanmalıdır.

- Türkiye'nin ulusal savunması, ekonomi için yıkıcı sonuçlar doğurmamalı, tam tersine, ulusal egemenliğimizin ve bağımsızlığımızın savunmasına yönelik olmalıdır. Büyük silah tekellerine milyarlarca dolar kazandıran ağır silahlanma harcamaları azaltılmalı, NATO içinde ikinci büyük orduyu besleyen Türkiye, asker sayısında indirim yapmalı, ordu ulusal savunmamıza yeterli düzeye indirilmelidir.

- Devlet sektörü güçlendirilmeli, devlet işletmelerinin ve ekonomik kuruluşlarının özel kapitalist tekellerin çıkarına kullanılmasından vazgeçilmelidir. Büyük holdinglere, devlet bütçesinden "teşvik", "vergi muafiyeti", "vergi iadesi" gibi adlar altında yapılan ödemelerden vazgeçilmeli, bunlar devlet işletmelerinin güçlendirilmesine yöneltilmelidir.

Yeraltı ve yerüstü doğal zenginlikler devletleştirilmelidir. Devlet işletmelerinde ve büyük kapitalist işletmelerde, işçilerin yönetimde demokratik katılımı sağlanmalıdır.

Fiyatlar kontrol edilmeli, vergücülük önlenmeli, kredilerle ilgili emekçileri, küçük ve orta işletme sahiplerini koruyucu önlemler alınmalıdır. Bankalarda biriken mali fonlar, devlet denetimi altında ulusal kalkınmamızın hizmetine verilmelidir.

Vergi kaçakçılığı önlenmeli, çok kazananlardan çok, az kazananlardan az ilkesi temelinde, emekçi yığınlaraya yüklenen dolaylı vergileri azaltan, lüks tüketime ağır vergiler getiren adaletli bir vergi reformu yapılmalıdır.

- Ekonomide, sanayi ve tarımda, ekonomik bağımsızlığı sağlayacak, yapısal bozuklukları ve bölgesel derin eşitsizlikleri giderecek planlı bir kalkınma politikası izlenmelidir. Burada her şeyden önce, devlet eliyle ağır endüstrinin kurulması ve modern teknolojinin yaratılması

İçin kaynaklar serberber edilmelidir. Sanayi ve tarımın uyumlu gelişimi sağlanmalıdır.

Ülkenin kendi ulusal enerji kaynaklarına dayanma ilkesi benimsenmelidir.

Ülkenin endüstrileşmesine, ekonomik bağımsızlığın temellerini^{7/} güçlendirmeye katkıda bulunan özel işletmelerin korunması, zor durumda olan küçük ve orta işletmelerin^{desteklenmesi} korunması, küçük esnaf ve zanaatçıların korunması ve bunların ekonomiye daha etkin katkıda bulunmalarının sağlanması gereklidir.

İşte tüm bu önlemler, yerli ve yabancı tekellerin amansızca tıkanmasını sınırlandırabilir, ekonomik bunalımdan çıkışın yollarını açabilir. Enflasyon ve işsizlik^{ge karşı}, halkın satın alma gücünü azaltarak değil, bu yollarla üretimi artırarak, üretici olmayan, lükse ve silahlanmaya giden harcamaları sınırlandırarak yürütülecek bir savaşım, emekçilerin yaşam koşullarını hissedilir bir biçimde iyileştirebilir.

- Sosyal haklar için:

. Asgari ücret her yıl ve insanca yaşam düzeyine göre tüm bölgeler ve işkolları için aynı olarak, demokratik işçi katılımıyla saptanmalı ve vergi dışı bırakılmalıdır. Sigortasız işçilerin kalması, iş yasa^{ları}sız emeğin haklarını koruyacak yönde değiştirilmeli tarım ve orman işçilerini de kapsamalı, işsizlik sigortası kurulmalıdır. İş kazalarını önleyici ve çalışma sağlığını koruyucu önlemler ivedi olarak alınmalıdır.

- Gençliğe güvenli bir gelecek, çağdaş ve demokratik bir eğitim, iş için; Eğitim sisteminin tüm düzeyleri, demokratik ve köklü bir biçimde yeniden düzenlenmeli, sosyo-ekonomik gelişmenin, çağdaş bilimin gereklerine göre yeniden yapılandırılmalıdır. Herkese eğitim hakkı^ı pratikte sağlanmalıdır. Öğrencilerin burs ve yurt sorunları çözümlenmelidir. Orta öğrenimi, meslek okulunu, yüksek okulu bitirmiş her^{genç} iş/sağlayacak bir planlama gerçekleştirilmelidir. Gençli

uyuşturucu kullanımı, alkolizm, pornografi gibi kötü alışkanlıklara karşı korunmalı, boş zamanlarını değerlendirme olanakları sağlanmalıdır. Çıkkak ve genç işçilerin, ücret kaybı olmaksızın, çalışma saatleri içinde mesleki ve genel eğitimi sağlanmalıdır.

- Bilim, kültür, sanat emperyalist, şoven ve ahlak dışı yozlaştırmalara karşı korunmalı, çağdaş, insalcıl, ulusal ve demokratik niteliğinin güçlendirilmesi için devlet tarafından desteklenmelidir.

- Çalışan kadını, analığı korumak için: eşit işe, eşit ücret uygulanması, her türlü ayrımcılığa son verilmelidir. Analık toplumsal bir işlev sayılmalıdır.

- Halkın sağlığını korumak için: tüm resmi sağlık kuruluşlarının birleştirilmeli, tek bir bütünsel ulusal sağlık sistemi oluşturulmalıdır, hastaneleri modernleştirilmeli, yaygınlaştırılmalıdır.

- Çağdaş bir sosyal güvenlik sistemi için çalışılmalıdır. Sigorta kuruluşlarında sigortalıların demokratik kontrolünü sağlanmalıdır. Emekli, dul ve yetimler korunmalıdır.

- Konut üretimi devletin ^{bir} ana görevi olmalı, sağlıklı, düşük kira, sağlam konut üretimi gerçekleştirilmelidir. Konut kooperatifleri geliştirilmelidir. Çevre sağlığını koruyan modern kentleşme planları yapılmalı ve uygulanmalıdır. Kiralar denetlenmelidir.

- Yurt dışındaki işçilerin haklarını korumak için; yasal durumlarını güvenceye alan, bulundukları ülkenin işçilerinin sahip olduğu tüm ekonomik ve demokratik hakları tanıyan ^{antlaşmalar} anlaşmalar yapılmalıdır. Kimi hükümetlerin zorla kesin dönüşü dayatmaya yönelik politikalarına karşı aktif savaşım yürütülmelidir. Kendi istemiyle kesin dönüş yapanlara yerleşme ve iş olanakları sağlanmalı, tasarruf ve yatırımla tekellere karşı korunmalı, devlet öncülüğünde ulusal kalkınmaya yönlendirilmelidir. Konsolosluklar eliyle yürütülen politik ^kbasılara, harç ve masraf adı altında alınan harağları ^ave "bedelli askerlik" uygulama sııyla yürütülen soyguna son verilmelidir. Ülkede yurtdışına göçü giderek gereksiz kalacak bir kalkınma planı gerçekleştirilmelidir.